

Naar vi staae mellem Lovforslaget og Gen-
dringsforslaget, og man er nødt til at ramme
den Eine eller den Anden af de Ulydige, vil
jeg hellere følge Regeringens Forslag, om
hvilkken jeg maa formene, at den vel har over-
veiet Sagen, og altsaa maa have truffet et
rigtigt Valg mellem disse to Alternativer. Vi
kunne ogsaa betragte Sagen fra et andet Stand-
punkt. Spørger man, hvem der har Gavn af
denne Foranstaltning, da er det ikke de Me-
nighedsmedlemmer, som bltve tilbage, heller ikke
Skolelærerne; men de, som forlade Menigheden,
de vilde ikke gjøre det, dersom de ikke troede at
opnaae et Gode. Den Præst, til hvem saa-
danne Mænd henvende sig, vises Tillid; den
Glæde, han maa føle over at kunne hjælpe sin
troende Medchristen, maa være saa stor, at det
forekommer mig, at han, naar han betragter
sig selv som Medlem af en Folkekirke, ikke let
kan finde sig foranlediget til at tage Betaling
for den geistlige Gjerning, han udfører. Der
vil ogsaa let, idet han gjør det, tastes Skygge
paa hele Foranstaltningen og komme et Mis-
forhold ind mellem dem, der skulle tjene i samme
Folkekirke, da dette Forhold skal bestaae, om-
trent som det hidtil har bestaaet. Jeg maa
ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at
der aabenbart er stor Forskjel paa disse to
Indtægter, Offer og Accidentfer. Jeg kan
endda begribe, at, naar et Menighedsmed-
lem lader en kirkelig Handling udføre af
en anden Præst, at da Skolelæreren, som Kir-
kens Betjent, tabte det Offer, der faldt ved
denne Leilighed; men, at han skal tabe det
aarlige Høitidsoffer, kan jeg ikke forstaae.
Han har dog ganske andre Forretninger i Me-
nigheden end at synge Psalmer og sige Amen;
han skal oplære Menighedens Ungdom, og denne
Forretning vedbliver han at udøve med Hen-
syn til deres Børn, som søge til en anden
Præst. Jeg kan derfor ikke see, hvorledes man
vil kunne forbyde at berøve ham Offeret. Jeg
maa tillade mig at gjøre et andet Spørgsmaal.
Der er blevet tydet hen til, at det skulde til-
lades den udenfogns Præst at udføre de kirke-
lige Handlinger, hvortil han kaldtes af En,
der har sluttet sig til ham, i denne Mands
Sognekirke. Naar nu den udenfogns Kirke-
betjent skal have en Indtægt ved disse Bryl-

super og Bårser, maa han naturligviis reise
derhen, hvorhen Præsten drager; Præsten kan
i 4, 5, 6 Menigheder have saadanne
Mænd, som have henvendt sig til ham, og hvis
Sjælesørger han er bleven. Skal nu Skole-
læreren reise omkring til disse Mands Sogne-
kirker? Man vil dog ikke kunne paalægge den
Kirkebetjent, som boer i Sognet, at udføre
disse Forretninger i Kirken uden at faae Be-
taling. Dette forekommer mig at indeholde en
Modsigelse, dersom man virkelig vil have, som
jeg gjerne gaaer ind paa, at Sognekirken be-
nyttes til Udøvelse af disse kirkelige Handlin-
ger. Den ærede Forslagsstiller har anført
Afskiltigt til Støtte for sit Gendringsforslag,
som jeg skal tillade mig nærmere at behøve.
Han siger, at det er besynderligt, at der skal
tages Hensyn til den Eine og ikke til den An-
den; derom troer jeg, at allerede Motiverne
give det ærede Medlem fuldkommen tilstrække-
lig Dplysning; der er en meget betydelig For-
skjel paa Præsten og Skolelæreren i denne
Henseende, hvor de virke sammen. Præsten
har sine bestemte Indtægter, uafhængigt af Offer
og deslige, men det har Skolelæreren ikke.
Det er saaledes klart, at der ikke kan tages ret
Meget fra ham, uden at han faaer det at
føle paa en meget trykkende Maade.

Det er jo dog en Betragtning, som ingen-
lunde kan være fyldestgjørende, at man ikke
tager fra Standen, hvad man tager fra den
ene Skolelærer og giver til den anden; denne
Betragtning kan jo umuligt være fyldestgø-
rende; den, der taber, er jo aldeles uskyldig
deri. Han har maaskee søgt sit Kald i den
Fortrøstning, at han skulde komme til at virke
sammen med en Præst, som var en almindelig
agtet og afholdt Mand, og altsaa ikke restkere
at komme til at miste Noget af sine Indtæg-
ter. Denne Mand kan bltve forflyttet, og der
kan da komme en Anden, som har de modsatte
Egenskaber, hvorved Skolelæreren kan lide et
betydeligt Tab i sine ringe Indtægter. Jeg
troer, at, naar der er Tale om at forbedre
Skolelærernes Kaar, er det ikke en hensigts-
mæssig Maade at begynde med at forringe
dem, de høre netop til den Klasse Embeds-
mænd, som allermindst kunne taale en Forrin-
gelse af deres Indtægter. Det er ganske vist,